

OOO
BOO

Noční kouzlo

Znáte z televizního seriálu!

Horseland 16

Noční kouzlo

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na

www.cooboo.cz

www.albatrosmedia.cz

Michal Kolezsar

Horseland 16 – Noční kouzlo – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Noční kouzlo

**Podle epizody
NOČNÍ KOUZLO NA LOUCE**

Napsal
Michal Kolezsar

**COO
BOO**

První kapitola

Bylo brzké ráno a Horseland, rozlehlý ranč uprostřed majestátných hor, halila tma. Všude bylo úplné ticho, které pouze občas přerušilo tiché zaržání ze stáje, kde se koním zdál nějaký sen. Na střeše sedlární seděl kalous a bedlivě pozoroval, zda na zemi pod ním neproběhne nějaká neopatrná myš. Po chvíli však čekání vzdal, roztáhl křídla a neslyšně odletěl. Tma byla stále méně a méně neproniknutelná, až se proměnila v šed'. To už první sluneční paprsky ozařovaly horský štít. Noc se pomalu stávala

minulostí a přicházel krásný jarní den. Na trávu, střechu stájí i na jízdárnu se snášely kapky ranní rosy. Z hnízda v koruně stromu se ozvalo nesmělé pípnutí, pak druhé a po chvíli bylo již bez přestání slyšet několik ptáčat, která se dožadovala snídaně. Z hnízda vylétl drozd, usedl na nedalekou větev a vesele zazpíval. Ale nebyl čas na lelkování, musí mláďatům sehnat něco k jídlu. Sletěl z větve, několikrát se otočil ve vzduchu a zmizel mezi stromy.

Shep, moudrý ovčácký pes, se za drozdem ohlédl a vykračoval si dál podél jízdárny. Vesele se brouzдал vysokou trávou a vůbec mu nevadilo, že za chvíli byl od rosy celý mokrý. Vždycky si rád přivstal, aby si užil východ slunce, kdy ještě celý Horseland spí a on si může vychutnat ticho panující všude okolo. Většinou přitom nepotká ani živáčka a o jeho ranních procházkách nikdo nevěděl. Ale co to? Shep nevěřil vlastním očím – po trávě si vykračovala kočka Angora, tlapky zvedala pěkně vysoko, aby si náhodou nezamokřila svou pečlivě

udržovanou dlouhou srst, a ve tváři měla vzrušený výraz.

„To snad není možné,“ zamumlal si sám pro sebe Shep a bedlivě pozoroval pyšnou kočku, „Angora, která si vždycky ráda přispí a kterou často ani nemůžeme probudit, se vydala na ranní procházku? Ať mi týden nedají najíst, jestli nemá za lubem něco nekalého!“

Angora mezitím došla až ke stromu, v jehož koruně se nacházelo drozdí hnízdo, a začala se po kmenu drápat nahoru. Několikrát se přitom mlsně olízla a bylo na ní vidět, jak se těší na malá ptáčata. Už opatrně kráčela po větvi a natahovala drápy k ptačímu hnízdu. Mláďata uvnitř vycítila, že jim hrozí nebezpečí, a úplně potichu se choulila všechna u sebe.

„To musím zarazit,“ pomyslel si Shep a už chtěl na Angoru zakřičet. Ale co se to děje? Najednou se u stromu objevili drozdí rodiče a začali na kočku dorážet. Přitom ze všech sil

křičeli, bili ji křídly a klovali zobáky. Angora se po nich oháněla, ale ptáci na ni byli příliš rychlí a obratní. Jen co se otočila na jednoho, útočil na ni z opačné strany druhý, a když se obrátila na něj, první drozd ji nemilosrdně bil křídly. Chundelatá kočka se na větvi motala, až z toho ztratila rovnováhu, několikrát se zakymácela a spadla na zem jako žok sena. V tu chvíli se u ní objevil Shep.

„Copak, Angoro, snad ses nevydala na ranní procházku? A pročpak tady ležíš celá ušpiněná a mokrá od rosy?“ zeptal se nevinně ovčácký pes, ale bylo na něm vidět, že by se nejraději rozesmál.

„Ale, chtěla jsem si trochu protáhnout nohy,“ odpověděla mu chundelatá kočka a dělala, že se nic nestalo.

„No tak to ano. A nejlépe si nohy protáhneš, když se snažíš dostat do ptačího hnízda, že? Ale je vidět, že když spolu zvířata i lidé spolupracují, dokážou všechno, dokonce i přemoci mnohem většího protivníka.“